

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видат Робітничо-Фармерське Видавництво Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українській Робітничій Дому, на рой вулиці Фрічард і МекГрегор, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ЧИ ВИ ВИКОНАЛИ СВОЙ ОБОВ'ЯЗОК?

Ставлячи це запитання до всіх наших організацій, до кожного їх члена та членкині з поодиноким, до всіх читачів української робітничо-фармерської преси, ми бажаємо вам, товариші й товаришкни, ще раз пригадати, що місяць листопад увійшов вже у нас в традицію, як місяць допомоги своїй пресі й кожній і кожній з нас повинні в цій місяць віддати максимум своєї праці й старання, щоб допомогти дальшому існуванню й розвитку своєї преси.

Нині вже 26. листопада. Кожен-ж ви читатимете ці рядки, то може буде вже 28. або 30. листопада, кінець місяця. Занятавши себе — що ви зробили в листопаді, щоб придати своїй пресі нових передплатників, щоб зібрати для неї пресового фонду, може не один чи не одна з вас побачать, що ви нічого ще не зробили, тобто не виконали свого обов'язку зглядом свого вчителя, організатора й оборонця. Про що вам говорити така ваша негативна відповідь? Чим ви її виправдаєте? Коли ви її нічим не виправдаєте, то, якщо у вас таке класова свідомість, це питання так і останеться у вас без відповіді й ви цього будете свідомі.

Який же вихід? Вихід тільки один: КОЛИ Я НИЧОГО НЕ ЗРОБИВ, ЧИ НЕ ЗРОБИЛА, ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСИ В ЛИСТОПАДІ, Я ЗБРОБЛЮ ЦЕ В ГРУДНІ. Ось одиникий вихід і одиникий відповідь.

Збирання передплат, як залеглих, так і відновлюваних, як також придбання нових передплатників — цього року поширено й на місяць грудень. Цього року іде змагання між тими, що збирають передплати для української робітничо-фармерської преси, а це дуже коштовні нагороди, які вносять понад \$3,000 вартості. Самі "Українські Робітничі Вісти" дають цього року 30 коштовних нагород, перша з яких автомобіль фірми "Ескес" вартості \$1,255. Це значить, що кожний ширині працівник, працюючи цього року для своєї преси, матиме не тільки моральне задоволення, але й матеріальну задоволення.

Робітничо-Фармерське Видавництво, в порозумінню з центральними зардами наших організацій, визначило ці нагороди працівникам в користь своєї преси, щоб не тільки цим заохотити їх до праці, але й щоб поставити до виконання на практичній системі змагання в наших організаціях. В тому змаганні повинні взяти масову участь члени й членкині наших організацій та читачі нашої преси. Кожний робітник і кожній робітниця можуть і повинні взяти в цю змагання участь за здобуття своєї пресі нових передплатників і за вигнання нагород. Хоч листопад вже на окінченню, то проте впереді ще цілий місяць грудень. Рішуче не треба споневірюватися тим, що може ви в листопаді не брали участі, тому не наддавайтеся тим, як вже дещо придбали. Ми не покладаємося на те, що хтось може зібрати сотку чи кілька десятків передплатників. Ми краще покладаємося на те, що кожний може зібрати кілька передплатників, але при масовій участі всего члениства "а читачів нашої преси.

Один, наприклад, зібрав в листопаді 5, 6 чи 10 передплатників і на цю суму вигнав своє окруження. Другий почав в грудні й перебіг того, що збирав в листопаді й дістав за це першу чи другу нагороду. Їм не робити ріжниць, коли почав, але скільки зробив. А для роботи час це не пізній.

Тому ми класово всіх читачів нашої преси, все членство наших організацій, всіх симпатиків, до масової участі в кампанії за збирання нових передплатників, за колектуванням залеглих передплат в місяці грудні для своєї преси. Коли ви хочете довідатися хто не ввірився своєї передплати у вашій місцевості, то згодіться до секретаря вашого відділу чи до пресового комітету своєї місцевості, а він вам дасть імена й адреси тих людей.

Де-б ви зараз не проживали — в містах, сілках, копальнях чи на фармах — беріть участь в змаганні й постановіть собі здобути одну з прекрасних нагород, які має цього року наше видавництво ширині працівникам в користь своєї преси.

"МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ НА УКРАЇНІ".

Українська жовтообактна преса ось вже через кілька останніх тижнів безпачинно пише про "масові арештування українців на Україні". Правда, за винятком кількох імен, як академік Кризький, Ефремов та письменниця Олена Пчілка, ще двох чи трох імен — та преса про інші "масові арештування" нічого сказати не може. Ба навіть в дальших звислах спростовує вже, що й з той "маси" Олену Пчілку зовсім не арештувано.

Удівська преса, ідучи слідом за польсько-шляхетською, описує, що арештування ті почалися, як народний комісар освіти М. О. Скрипник повернув із Львова на Україну. Приїхав сто він до Львова, виявив там між радіофілами кого саме треба арештувати, вернув на Україну й почав "масово арештувати ширині українців".

Що це є звичайна брехня, що причина цих брехонь кри-

ється в зрості соціалізму на Україні і в зміні орієнтації на Радянську Україну серед української інтелігенції в Галичині — це відомі факти, про це ми вже писали. Перехід економічних і культурно-освітніх установ в Галичині в руки зброї Шептицького, закуплення Шептицьким "Нового Часу" і "Народних Справ", диктування УНДО-ві політики Варшави — це також нам відоме. Отже дальше політичне розходження ріжких угруповань в Галичині вимагає від польських наймитів не тільки нових брехонь на радянську владу, але й спідньої мови з польською шпаштою для поборовання радянських орієнтацій на землях Західної України. Звідси й починається скажене цькування фашистами та ундівцями тих угруповань у Львові, що гуртуються довкола газети "Рада", "Праця" та журналу "Нові Цілі".

Для брехунів і донощиків з угруповань табору, що те пер шпашово верто цілком на услуги польської шпашти, нема ні яких меж в засобах поборовання Радянської України. Ще так недавно писали вони, що більшовики арештували Грушевського, розстріляли Шумського, Канадський "Укр. Голос", приїхавши, мистив навіть усі подвірники розстрілу Шумського (перейбрач це з польської преси). І як слушно пише удівська газета "Праця", Грушевський докладає про свій арешт з ундівської преси, а Шумський за життя прочитав свою посмертну записку.

Але, припустив, що справді в Києві арештовано академіка Кризького та Ефремова — то що з того? Якщо їх арештовано, то певно на це є причини. В часі революції розстріляно в Києві поета Гр. Чупринку. Розстріляно поета не за поетичне діло, але за контрреволюційне, за бандитизм, за те, що він шпашово разом з "отаманом" Зеленим та іншими збройним шляхом проти радянської влади. Чорносотенна преса хоче опити у своїх читачів, що дивиться, мовляв, радянська влада арештує вчених. Добре, але за що? За їх вчені діла, чи за контрреволюційні?

Останніми днями поширилася вістка, що радянська влада усунула із секретарства Всеукраїнської Академії Наук в Ленінграді академіка Ольденбурга, який на тій посаді пробує 30 літ. За що його радянська влада усунула із секретарства? За те, що в академії переходилися вчені документи великого політичного значення і він не повідомив про це радянську владу. Тенер виявилось, що ті документи такі актуальні, що вони могли віддати велику роль в руках радянської влади в боротьбі з ворогами Жовтневої революції. Там найдені матеріали головного відділу царської жандармерії, царської контррозвідки (диктєвального відділу), охоранки, центрального комітету соціал-революціонерів, документи негалагійного з'їзду меншовиків в 1918 році, списки диктєвників і провокаторів, яку ім виплачувало платню, куди їх послано і чого, а навіть оригінали документи, як цар Микола та його брат Михайло зрікалися царською тронію й багаті інші.

Маємо того. Переховуючи ці документи, ті самі академіки, не повідомляючи про них радянській владі, добували до тих документів таких "добродіїв", як бувши за часів царату заступник міністра внутрішніх справ і шеф жандармерського корпусу Дауковський. Отже академік Ольденбург не може відповісти, що не знав про ці документи, коли він добував до них. Сувшиного шефа жандармів. Значить, свідомо переховував в академії важні політичні документи, дозволив користуватися ними бущим царським провідникам жандармерії і замовчував перед радянською владою.

Академія — висока наукова установа, але коли її вживають вчені для контрреволюційних цілей, то з такими вченими поступається так, як з контрреволюціонерами, ворогами пролетарської держави. Коли українська контрреволюція знає, що радянська влада арештувала академіка Кризького, Ефремова та голову автокефальної церкви Чеховського, то вона певно знає, за що їх арештовано і повинна про це сказати своїм читачам. Ми нічого не знаємо про ці арештування. Коли-ж знаємо, що їх справді арештовано, то знаємо й за що, і скажемо про це нашим читачам.

Навіть радіофілська преса в Галичині нічого не знає про ці арештування. Ми не твердимо тут що цих людей не арештовано. Дуже можливо, що їх арештовано. І коли так, то для цього є причини, може такі самі, за які усунуто з секретарства ленінградської академії Ольденбурга. Радянська влада дає вчених багато краще, як буржуазна влада, якщо ті вчені працюють для добра трудящих і їхньої держави. Коли-ж ті вчені працюють для контрреволюції і вживають для цього високої наукової установи, то радянська влада доступатиме з ними, як з контрреволюціонерами й ворогами робітничо-селянської держави.

КРИЗЬ ЧЕРВОНІ ОКУЛЯРИ.

Як відбувалася третя конвенція Всеукраїнського Конгресу Праці у Вінніпегу.

VI.

Ідучи далі за ухвалами третьої конвенції Всеукраїнського Конгресу Праці, доходимо до обговорення нею такої справи, як зміна місця на конвенції. Це така маловажна справа, що про неї й згадувати не варто-б, але почувши деякі аргументування, мусив обов'язково брати їх кризь червоні окуляри, бо у них ховається огниле мішанство, що колодочо лежить на шляху розвитку робітничого руху.

Бродер Вітл, президент манітєвської юнії, наприклад, не має нічого проти, щоб конвенція далі відбувалася в листопаді, але в інших днях, бо він хоче бути вдома з дітьми на "тенісвін-деї".

— Я — каже, — вже через пару останніх років не був дома на "тенісвін-деї".

— Ту бед — жалє його бродер Мек'Лін.

Мабуть і на другий рік не придеться бродерові Вітлу їсти їндика дома на "тенісвін-деї".

Всіх нас приходить до звиту комісії: "Ways and Means". Докладчик бродер Біті — знає, як ми обороняєм методів Дрепера.

Резольюція комісії так: 1. Створити фонд для ексекутивної організації роботи й на допомогу пресі. 2. Подяка всім активним робітникам ексекутиві і організаторам. 3. Подяка вінніпегським батькам міста за позволення відбуду в місті конвенцію й за приняття (бенкет). 4. Подяка судді Стобсові за добру промову про Лігу Нації. 5. Подяка провінціальному урядові Манітоби — не знаю за що. 6. Подяка вінніпегському трейдє енд лейбор кавислєвці незалежній партії праці — також не знаю за що. 7. Заплатити за салю \$100, що в ній відбувалася конвенція.

8. Секретарю-скарбникові два тижні відпочинку на рік з платнею.

Все пішло одноголосно і бродер Біті розкрив вже рота на внесок, щоб звіт комісії приняти в цілості, як тут встає бродер Мек'Лін, перепрошує докладчика, та пригадає йому, що комісія забула висловити подяку міністрові праці Гінанові.

Почервонів бродер Біті (не від революційності, але з вистиду) і тут же заявив, що комісія переїзда таку важливу справу і він від імені висловити, щоб висловити міністрові праці (він працював на бенкеті над куркою) Гінанові подяку.

Привітто. Перечитано фінансовий звіт приходить \$23,570.74, а розходи \$22,427.58 — остало \$1,143.16. ОВНО вина \$2,423.00, які вона має заплатити, коли хоче знову прилучитися до Конгресу.

Вибори ексекутиві: Мейер на президента через аклімацію; два заступники — Вітл і Дарвін — через аклімацію; секретар-скарбник Бюффорд — через аклімацію. Радні: Мек'Кодум, Мек'Грегор і Вікерс — на тому кінець.

Ні, подяка за вибраних, а потім де буде конвенція на наступний рік.

Читають листи від ріжких осіб та комітетів з ріжких міст. Чемберс оф Комєрс у Вінніпегу, Онт., хвалить і пропонує готелі свого міста.

Мейор Торонта Мек'Брайд висловує свою симпатію, каже, що місто Торонто є центром спорту на цілу Канаду (чи не в Квінс парку?) і тут найкращі готелі.

Хтось радить запитати, як це в Торонто свобода слови (сміх) а Біті червоніє, цим разом від заості на того, що зробив замітку.

Борд оф Трейдє, Найтс оф Коломбєс і навіть приватні готельники кличуть конвенцію до Торонто. Мавітєд Роял готелє кличє до Монреалу, а лейбор кавислєвці запрошує до Венкувер. Рішено — Венкувер. "Тук-а-а-а-а".

Та не в місцевості суть. Не в тому суть, де радити, а в тому над чим і як радити.

Третя конвенція Всеукраїнського Конгресу Праці так не рїшєлає на яку ногу стати. Хитраєся, прикриваєся поступовими фразами, за якими видно було вираєно реформістичні діла.

Вина проти Американської Федерації Праці не є ще ознакою не тільки революційності, але й євкого-такого поступу. В багатьох питаннях конвенція товкла воду в ступи. Кіснені до коша резолюції проти Ліги Нації, проти й Інтернаціонального Бюра Праці, змикнувши інших боєвих резолюцій.

Говорить далеко не на користь Конгресу. Помітний вплив редакції, брак гострого відсичу і на конвенції, незаслужені подяки людям хоч би ради прилучити — все це каже нам, що Всеукраїнський Конгрєс Праці не йде по боєвий пролетарський лінії, але ставить свичку й богони й портови.

Що знає німецький робітник про Радянський Союз.

Атор цих рядків, працюючи в німецькій компартії, протягом півроку збирав думки бердєвських робітників про РСР серед некоммуністично-настроєних робітників. Збирав він ці відомості непомітно на біржах праці, на збираннях і в приватних розмовах.

"ХАЙ ЖИВЕ МОСКВА!"

В Німеччині, як і в усіх капіталістичних країнах, є частини робітників, виданих Радянському Союзові безумовно і беззаперечно. Це ті революційні робітники, які чесно і з переконання йдуть за компартію й активно борються за перемогу революції в Німеччині. Для них РСР — святе слово. Привітано у шоденних зустрічях революційних робітників Німеччини: "Хай живе Москва!", якнайкраще передає настрої цієї частини німецького пролетаріату. Ці робітники не вярять і не хочуть вярти базиками буржуазної і соціал-демократичної партії про РСР, вони негод відмовляються вярти навіть фактам, кози у "Форвертс" (центральному органі соціал-демократичної партії) про який небузд випадок трудющів чи слабостей надруковано раніше, ніж стало відомо з коммуністичної преси.

Протилежний полюс цих революційних робітників — та частина трудящих, що перебуває в полові дрібномишанських і релігійних забобонів. Ці робітники безпартійні або члени буржуазних партій — німецького народної партії, католицької партії центру і фашистських партій.

ЩО ГОВОРИТЬ СЕРЕДНІЙ РОБІТНИК.

Коли відкинути обидва полюси: твердокаміних революціонерів, з одного, і легковірних обивателів, з другого боку, то залишилося основна величезна маса німецького пролетаріату у професіях, в соціал-демократичній партії чи поза нею і в масових робітничих організаціях, ставлєннє яких до РСР стане рїшальним.

в РСР має зовсім інші коріння й зовсім інший характер ніж у капіталістичних країнах.

Велику роль відіграє у діям в Торонто свобода слови (сміх) а Біті червоніє, цим разом від заості на того, що зробив замітку.

Борд оф Трейдє, Найтс оф Коломбєс і навіть приватні готельники кличуть конвенцію до Торонто. Мавітєд Роял готелє кличє до Монреалу, а лейбор кавислєвці запрошує до Венкувер. Рішено — Венкувер. "Тук-а-а-а-а".

Та не в місцевості суть. Не в тому суть, де радити, а в тому над чим і як радити.

Третя конвенція Всеукраїнського Конгресу Праці так не рїшєлає на яку ногу стати. Хитраєся, прикриваєся поступовими фразами, за якими видно було вираєно реформістичні діла.

Вина проти Американської Федерації Праці не є ще ознакою не тільки революційності, але й євкого-такого поступу. В багатьох питаннях конвенція товкла воду в ступи. Кіснені до коша резолюції проти Ліги Нації, проти й Інтернаціонального Бюра Праці, змикнувши інших боєвих резолюцій.

Говорить далеко не на користь Конгресу. Помітний вплив редакції, брак гострого відсичу і на конвенції, незаслужені подяки людям хоч би ради прилучити — все це каже нам, що Всеукраїнський Конгрєс Праці не йде по боєвий пролетарський лінії, але ставить свичку й богони й портови.

Що знає німецький робітник про Радянський Союз.

Атор цих рядків, працюючи в німецькій компартії, протягом півроку збирав думки бердєвських робітників про РСР серед некоммуністично-настроєних робітників. Збирав він ці відомості непомітно на біржах праці, на збираннях і в приватних розмовах.

"ХАЙ ЖИВЕ МОСКВА!"

В Німеччині, як і в усіх капіталістичних країнах, є частини робітників, виданих Радянському Союзові безумовно і беззаперечно. Це ті революційні робітники, які чесно і з переконання йдуть за компартію й активно борються за перемогу революції в Німеччині. Для них РСР — святе слово. Привітано у шоденних зустрічях революційних робітників Німеччини: "Хай живе Москва!", якнайкраще передає настрої цієї частини німецького пролетаріату. Ці робітники не вярять і не хочуть вярти базиками буржуазної і соціал-демократичної партії про РСР, вони негод відмовляються вярти навіть фактам, кози у "Форвертс" (центральному органі соціал-демократичної партії) про який небузд випадок трудющів чи слабостей надруковано раніше, ніж стало відомо з коммуністичної преси.

Протилежний полюс цих революційних робітників — та частина трудящих, що перебуває в полові дрібномишанських і релігійних забобонів. Ці робітники безпартійні або члени буржуазних партій — німецького народної партії, католицької партії центру і фашистських партій.

ЩО ГОВОРИТЬ СЕРЕДНІЙ РОБІТНИК.

Коли відкинути обидва полюси: твердокаміних революціонерів, з одного, і легковірних обивателів, з другого боку, то залишилося основна величезна маса німецького пролетаріату у професіях, в соціал-демократичній партії чи поза нею і в масових робітничих організаціях, ставлєннє яких до РСР стане рїшальним.

ЩО ГОВОРИТЬ СЕРЕДНІЙ РОБІТНИК.

Коли відкинути обидва полюси: твердокаміних революціонерів, з одного, і легковірних обивателів, з другого боку, то залишилося основна величезна маса німецького пролетаріату у професіях, в соціал-демократичній партії чи поза нею і в масових робітничих організаціях, ставлєннє яких до РСР стане рїшальним.

ЩО ГОВОРИТЬ СЕРЕДНІЙ РОБІТНИК.

Коли відкинути обидва полюси: твердокаміних революціонерів, з одного, і легковірних обивателів, з другого боку, то залишилося основна величезна маса німецького пролетаріату у професіях, в соціал-демократичній партії чи поза нею і в масових робітничих організаціях, ставлєннє яких до РСР стане рїшальним.

ЩО ГОВОРИТЬ СЕРЕДНІЙ РОБІТНИК.

Коли відкинути обидва полюси: твердокаміних революціонерів, з одного, і легковірних обивателів, з другого боку, то залишилося основна величезна маса німецького пролетаріату у професіях, в соціал-демократичній партії чи поза нею і в масових робітничих організаціях, ставлєннє яких до РСР стане рїшальним.